

LUTHEROVA DEKÁDA 2014

Všeobecné kňazstvo

10. Služba všetkých pre všetkých

Kto prijal dar služby, nech slúži

Dar služby môžu kresťania uplatniť aj v iných oblastiach života cirkvi, nielen v duchovnej. Máme mnohých členov cirkvi, ktorí nevedia alebo nemajú odvahu prehovoriť a pomodliť sa na verejnosti. Sú však ochotní pomôcť svojou prácou, či už duševnou, alebo fyzickou, ktorou veľmi prispievajú k budovaniu cirkevného zboru a k jeho fungovaniu. Sú aktívnymi údmi Kristovho tela, ich služba je Bohu milá a môžeme ju tiež kvalifikovať ako praktické uplatnenie zásady všeobecného kňazstva. Taká je aj služba kantorov – organistov, katechéto, remeselníkov, právnikov, pracovníkov inštitúcií atď., s ktorými cirkevný zbor prichádza do styku.

Služba je poslaním kresťanov vo svete. Ide o službu Bohu a službu blížnym. Každý, kto bol obdarený darom od Pána Boha, sa môže uplatniť aj v oblasti diakonie. Jej činnosť sa v mnohých cirkevných zboroch sľubne rozvíja a jej členovia naplno uplatňujú v praxi zásadu všeobecného kňazstva.

Kto činí milosrdenstvo, nech je ochotný

Pán Ježiš žiada od svojich nasledovníkov: „Buďte teda milosrdní, ako je milosrdný váš Otec (L 6, 36).“ Tým dáva kresťanom veľkú úlohu, ktorú nie je ľahké plniť najmä v dnešných časoch, ktoré sú na skutky milosrdenstva veľmi chudobné. Máme široké pole pôsobnosti na uplatnenie zásady všeobecného kňazstva. Ale, žiaľ, aj v cirkvi je málo ochoty na milosrdenstvo. Aj v tomto smere preniká k nám duch tohto sveta. Keď však budeme k sebe navzájom milosrdní, ochotní pomôcť a odpustiť, keď budeme k sebe navzájom zhovievaví a bude nás viazať láska Kristova a vzájomná láska, budeme nielen v cirkvi, ale aj mimo nej svedkami, že sme Ježišovi učeníci. Tým ukážeme súčasnému svetu, že cesta k lepšiemu vedie cez nasledovanie Jeho príkladu. A aj neveriaci pochopia, že je to preto, lebo je v nás Boh. Ide teda o veľkú misijnú úlohu pre každého člena cirkvi, prinášanie duchovných obetí aj o obeť seba samého.

Kto prijal dar napomínania, nech napomína

Napomínať iného nie je ľahká úloha. Nevhodný spôsob napomínania, nevhodne zvolené slová môžu spôsobiť, že napomínaný sa v otázkach viery zatvrdí. Kto vie správne napomínať, má zvláštny dar, ktorým môže zjavne prispieť k vnútornému budovaniu cirkvi. Napomínať nemusí len farár. Často je účinnejšie napomenutie od laika. Ak je vyslovené bez autoritatívneho prístupu a je úprimne mienené, môže priniesť požehnané ovocie. Aj tu je široký priestor na uplatnenie všeobecného kňazstva. I keď napomínanie nemusí mať vždy priaznivý ohlas, netreba sa dať znechutiť a držať sa zásady „čo ťa nepáli, nehas“. Naopak, platí, že „trpezlivosť ruže prináša“. Preto kto má dar napomínania, nech napomína.

Gregor Veľký vidí v kňazstve zdôvodnenú povinnosť *correctio fraterna*. Myšlienka fraternitas kresťanov zahŕňa v sebe vzájomné napomínanie sa a vzájomnú pomoc, a to nielen v núdzi.

Kto dáva, nech dáva z úprimnosti

Cirkev je organizmus, ale aj organizácia, ktorá pôsobí v tomto svete, a aby v ňom mohla konať svoje poslanie, potrebuje aj hmotné prostriedky. Tie získava od ochotných darcov z domáceho cirkevného zboru alebo aj z iných cirkevných zborov. Platí apoštolské napomenutie: „Jedni druhých bremená znášajte a tak naplníte zákon Kristov.“ Ide o to, „aby údy navzájom rovnako sa starali o seba“. Preto sa zásada všeobecného kňazstva môže uplatniť aj tu. Je to tým vzácnejšie, čím neutešenejšia a ťažšia je finančná situácia mnohých ľudí. Nejde pritom o výšku daru, veď Pán Ježiš si vážil obeť chudobnej vdovy viac ako dary tých, ktorí „pridávali k darom Božím z toho, čo im zvyšovalo“. Preto „každý nech dá, ako si umienil v srdci, nie z neochoty alebo z prinútenia, lebo ochotného darcu miluje Boh“. Nedajme sa zahanbiť Izraelčanmi, ktorí prinášali dobrovoľné dary na svätyňu vo väčšom množstve, ako bolo treba. Na podporovanie dobročinnosti musíme myslieť aj z toho dôvodu, že v budúcnosti môže dôjsť k situácii, keď cirkev nedostane finančnú pomoc od štátu.

Kto je predstavený, nech je horlivý

Byť predstaveným znamená slúžiť iným, niest' väčšiu zodpovednosť a mať viac povinností. V mimocirkevnej oblasti ide skôr o česť a výsadu a znamená to mať aj hmotné výhody. Kto však prijme akúkoľvek funkciu v cirkvi, počnúc od zborového presbytera až po biskupa, nesmie byť lenivý v horlivosti a nesmie byť žiadostivý nečistého zisku.

Najmä predstavení v cirkvi musia horlivo uplatňovať zásadu všeobecného kňazstva a usilovať sa vyplniť službu, ktorú prijali v Pánu, aby údy tela Kristovho vzrastali v milosti a známosti nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista (2Pt 3, 18). „Lebo od každého, komu bolo mnoho dané, bude sa mnoho pohľadávať, a komu mnoho zverili, od toho budú viac žiadať (L 12, 48).“ Byť dobrým predstaveným v cirkvi je obeťou predovšetkým v dnešnej dobe, v ktorej obľudné rozmery nadobúda honba za ziskom a slávou. O to viac si treba vážiť tých, ktorí nie sú leniví v horlivosti a vrúcny duchom slúžia Pánovi.

doc. PhDr. Miloš Klátik, PhD.
Všeobecné kňazstvo pokrstených veriacich